

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 1892/2005 z dnia 14 listopada 2005 r. kończącego częściowy przegląd okresowy środków antidumpingowych stosowanych w przywozie rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej⁽¹⁾ w zakresie w jakim:
 - odrzuca ono wniosek skarżącej o przyznanie jej statusu spółki działającej w warunkach gospodarki rynkowej;
 - narusza art. 253 WE poprzez brak uzasadnienia odrzucenia wniosku skarżącej o przyznanie jej rzeczowego statusu; i
 - narusza przepisy WTO poprzez zastosowanie post factum względem chińskich producentów eksportujących do niektórych Państw Członkowskich kryteriów gospodarki rynkowej; oraz
- obciążenie Rady kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca jest spółką z ograniczoną odpowiedzialnością prawa chińskiego, produkującą głównie rowery i części do nich, przeznaczone do wywozu do Wspólnoty. Kwestionuje ona rozporządzenie nr 1892/2005 kończące częściowy przegląd okresowy środków antidumpingowych stosowanych w przywozie rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.

Strona skarżąca na poparcie swej skargi podnosi przede wszystkim zarzuty naruszenia rozporządzenia Rady 384/96 („rozporządzenia podstawowego”) i art. 253 WE, te same, które podniosła uprzednio w sprawie T-372/05⁽²⁾.

Skarżąca twierdzi ponadto, że zaskarżone rozporządzenie narusza przepisy Światowej Organizacji Handlu („WTO”), stosując kryteria gospodarki rynkowej względem chińskich eksporterów do pięciu Państw Członkowskich, których ustawodawstwo antidumpingowe nie przewidywało takich kryteriów w momencie przystąpienia Chin do WTO.

⁽¹⁾ (Dz.U. L 302 z 19.11.2005, str. 22)

⁽²⁾ (Dz. U. C 315 z 10.12.2005, str. 17)

Skarga wniesiona w dniu 19 stycznia 2006 r. — Zenab przeciwko Komisji

(Sprawa T-33/06)

(2006/C 74/56)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Zenab SPRL (Bruksela, Belgia) [Przedstawiciele: adwokaci J. Windey i P. de Bandt]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Wspólnot Europejskich z dnia 9 listopada 2003 r. nr 648599,
- stwierdzenie pozaumownej odpowiedzialności Wspólnoty i nakazanie zapłaty przez Komisję na rzecz skarżącej (i) kwoty 36.707 EUR tytułem odszkodowania za koszty poniesione w ramach zaproszenia do składania wniosków oraz (ii) kwoty zadośćuczynienia za szkody niematerialne z uwagi na naruszenie reputacji oraz odszkodowania za szkody materialne wynikające ze zwłoki w realizacji projektu EuroVOD i powołania biegłego w celu oceny tej szkody, w wysokości orzeczonej przez biegłego wyznaczonego przez Sąd,
- w każdym przypadku obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga ma na celu stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 9 listopada 2005 r., na mocy której odrzucono przedstawiony przez skarżącą wniosek o przyznanie finansowego wsparcia Wspólnoty w ramach programu MEDIA Plus (zaproszenie do składania wniosków INFSO/MEDIA/04/05), oraz naprawienie szkody, którą zdaniem skarżącej poniosła ona w wyniku wydania zaskarżonej decyzji.

Na poparcie skargi o stwierdzenie nieważności skarżąca podnosi dwa zarzuty. Pierwszy zarzut oparty jest na bezprawnej, w przekonaniu skarżącej, delegacji kompetencji Komisji na rzecz grupy ds. konsultacji technicznej powołanej w celu wypowiedzenia się w przedmiocie złożonego przez skarżącą wniosku o przyznanie wsparcia finansowego.

W ramach drugiego zarzutu skarżąca utrzymuje, że Komisja popełniła oczywiste błędy w ocenie, które w jej przekonaniu uzasadniają stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji. Subsydiarnie skarżąca podnosi, że zawarte w zaskarżonej decyzji uzasadnienie jest niewystarczające i zawiera sprzeczności, jak również nie pozwala na zrozumienie podstaw uzasadniających odrzucenie jej wniosku.

W ramach skargi o odszkodowanie skarżąca, powołując się na zasadę pozaumownej odpowiedzialności Wspólnoty, żąda naprawienia szkody, którą jej zdaniem poniosła w wyniku dokonania błędnej oceny jej wniosku złożonego w ramach omawianego zaproszenia do składania wniosków. Skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła ciężący na niej obowiązek staranności i dobrej administracji oraz że takie postępowanie stanowi istotne naruszenie prawa wspólnotowego uzasadniające stwierdzenie pozaumownej odpowiedzialności Wspólnoty.